

Poštna plačana v gotovini.

16 strani. 2'— dinarja

1011·LISTI

LETO II.

LIST DOBRE VOLJE ZA SLOVENCE / IZHAJA DVAKRAT MESEČNO

ŠTEV. 8

Tekoči račun pri Poštnem čekovnem uradu v Ljubljani, štev. 10.644. Naročnina četrletno din 9.—, polletno din 16.—, celoletno din 30.—.

Angleško-francoska politika

Prihodnja številka »Totega lista« izide dne 1. julija in sicer zopet na 16. straneh.

Prizadevamo si izdajati naš list stalno na 16. straneh. Uspeh je v nemali meri odvisen od cenj. naročnikov samih. Če nam bodo redno plačevali naročnino in po možnosti pridobili v krogu prijateljev še novih naročnikov, bo list obsegal stalno 16 strani, kljub nizki (30 din) letni naročnini.

MODERNI GALILEJ:

»In vendar se vrtil . . .«

LJUDSKO ŠTETJE V PALESTINI.

Jeruzalem, 17. junija. Po najnovejšem ljudskem štetju je v okraju Galileja 70.000 teroristov, 180.000 pomagačev teroristov, 200.000 simpatizerjev teroristov in 250 nezainteresiranih oseb.

Angleška admiraliteta nam pošilja sledeče pojasnilo: Z ozirom na zlonamerne vesti, ki se širijo o veliki nesreči, ki je zadela našo mornarico, ugotavljamo, da je bila podmornica »Thetis« 40 metrov pod vodno gladino ter je bila rešitev moštva vsled pomanjkanja rešilnih sredstev nemogoča. Najmanj umestno pa je kritizirati našo pomanjkljivo reševalno službo v Sloveniji, kjer so pred leti prepustili kruti usodi vodnjakarja K. K. K., ki se je zadušil v globini 5 metrov pod zemljo.

POTRES V TOKIJU.

Tokio, 17. junija. V mestu se je čutil davi nenavadno hud potres, ki je prebivalstvo silno vznemiril. Splošno mnenje je, da imajo Kitajci svoje prste vmes. Na to kitajsko izzivanje bo odgovorila japonska armada z bombnimi napadi na kitajska mesta.

ŠTUDIJSKO POTOVANJE.

Aleksandrija, 17. junija. Po zanesljivih informacijah se nahaja v Sredozemskem morju nekaj stotin podmornic in križark na študijskem potovanju.

ZAKAJ JAPONCI NE PRIZNAVAJO PORAZOV.

Tokio, 17. junija. Dobro informirani krogi izjavljajo, da Japonci zato ne morejo priznati svojih porazov na Kitajskem, ker vodi Kitajce maršal Čang-kajšek. Ker ga pa Japonci ne priznavajo, seveda tudi ne priznavajo njegovih zmag.

NAŠ KARLOV TYN

Iz lesov je kukavica zakukala, zaplakala. Sporazum ogovarjala: Sporazum, ti trdni grade, prazni spomenik junaka, senca slave in gomila, zašla zvezda, zgaslo solnce, o kako si pust in prazen, sporazume, sporazume.

Kdo pravi, da nimamo svobode. Celo ob čitanju časopisov ti je dano, da lahko med vrsticami popolnoma — svobodno misliš.

SOL

(Jan Neruda 1834—1891.)

Vse imamo, česar nam je treba, piva in mesa in hleba, vse kar treba je za jed in hrano. Manjka nam edino: sol, vendar k nam sosodstva pol se h koritu rine neprestano.

KDO JE KRIV?

V nekem tujem kinematografu se predvaja kulturni film »Prometne nesreče«, v katerem poučujejo gledalce, kako se naj obnašajo na ulici. Na platnu je prizor, kako se zaleti avtomobil v tramvaj, pod njim pa se pojavi napis: »Kdo je kriv za to nesrečo?« »Judje, seveda!« se oglasi nekdo iz publike.

RAZSTAVO MEDVED IN MARELA prirede v Ženevi v treh oddelkih: 1. Marela brez medveda; 2. medved pod marelo in 3. marela pod medvedom.

VOJNI BOG MARS

je svojim komisarjem v posameznih deželah naročil, da lahko počakajo s svetovno predstavo njemu na čast do bližnje žetve. Siti ljudje grede raje v cirkus in tudi zveri so bolj poslušne. Saj veste, da najbolj zdresiran lev odtrga glavo svojemu krotilcu, če mu ni kaj prav. V cirkusu je pa še zmleraj najzanimivejša tista točka, ko krotilec vtakne svojo glavo levu v žrelo.

NAPREDEK ŠPANIJE

vsekakor napreduje. Govorili o njeni zaostalosti je naravnost zlobno! Če se Španija ni udeležila do zdaj največjega kulturnega dogodka 20. stoletja svetovne vojne, je to zamudo dohitela z državljansko vojno. Tako so Španci skoraj prekosili Evropo v njenem kulturnem razvoju. Da bi preprosto ljudstvo spoštovalo kulturo in ji ostalo zvesto, so uvedli — krušne karte.

DEMOKRACIJO

je treba uvajati posamezno pri stanovih. Zdaj tu, zdaj tam! Dober začetek je delavski stan, ki zvečina nima pravih pojmov o pravi demokraciji, rad pa trobi o njej. Zato mu bo dana lepa prilika, dvakrat na leto bo ta stan odslej volil svoje stanovske može in se uril za novo, resnično demokracijo.

STE ŽE SLIŠALI

da bi kdaj padlo iz tovornega avtomobila živinče? Ne! Kajti imamo glede tega stroge predpise, kakšne varnostne naprave mora imeti tak voz in koliko glav živine smemo nanj natovoriti.

NISTE PA ŠE SLIŠALI

da bi se na tovorni avto kedaj nabasalo manj kot 50 ljudi, ki bi srečni in zdravi dospeli na cilj...

Ekspozitura

oficirske zadruga in

splošno krojaštvo

**VOJSK
MARIBOR**
Slovenska ul. 28

Bo li odletel

še on do Moskve?

Lahkih nog naokrog...

LONDON. — Ministrski predsednik Chamberlain se zdravstveno počuti malo boljše. Kakor znano, si je bil pokvaril želodec z Münchenskim pivom. Edino uspešno zdravilo bi bila kura z vodko, ki se je pa radi svoje starosti ne upa uporabiti.

LONDON. — Veliko veselje je vzbudila izjava ministrskega predsednika Chamberlaina, da je prepričan o miroljubnih namelih Nemčije, čeprav je ta, kakor znano, odpovedala pogodbo o morskem oboroževanju. Kakor je angleška vlada izvedela, bodo namreč nove nemške bojne ladje nosile samo miroljubna

imena, kakor: »Serenada«, »Golobček«, »Olkova veja« in »Gretchen«.

ZAGREB. — Pri dr. Mačku se je oglasila deputacija hrvaških kmetov, ki so brali v časniku, da je »plug za sporazum že narihtan«, kakor je izjavil vodja Hrvatov. Ponudili so mu svojo pripravljenost, da sami orjejo, ker se jim zdi, da je dr. Maček za tako kmetsko delo le preveč gospodski in da plug že predolgo stoji na mestu. Dr. Maček se jim je zahvalil za njihovo prijaznost in izjavil, da bi že bil pripravljen zaorati, samo da mu primanjkuje — konjev.

MOSKVA. — Tu se vrše velike priprave za obisk angleškega poslanca Stranga. Sprejeli ga bodo po starem ruskem običaju s kruhom in soljo, Staljin ga bo poljubil in mu poklonil svoj križec, ki ga nosi okoli vratu. V Londonu so s tem sprejemom zadovoljni, boje se pa, da ne bi bili Rusi tako zelo konservativni in se ob tej priliki povrnili v stari predvojni ruski narodni običaj analfabetizma, ker bi se v tem slučaju podpis trojne pogodbe spet zavlekel.

BRUXELLES. — Vodja belgijskih reksistov in fašistov Degrelle je imel zelo pomemben govor, v katerem se je ostro izrazil proti abecedi, ki so jo, kakor je sedaj točno dognano, iznašli semitski narodi. Predlagal je, da se v šolah opusti pouk pisanja in čitanja ter da se naj ta pouk nadomesti z obveznimi marši po vzoru kulturnih narodov. Iz neke druge države je dobil priznalno pismo za njegov globoko filozofski govor.

NEW-YORK. — Centrala originalnih klubov, kakršni so n. pr. »Klub ljudi, ki nosijo stalno slannik«, »Klub copatarjev« itd., je izdala senzacionalno poročilo, da eksistira v Jugoslaviji in sicer v Beogradu klub, ki ga tvori en človek, njegovo pohištvo in zbirka starih slavospevov v časnikih. Predsednik tega res »edinstvenega« kluba, njegov tajnik in blagajnik je dr. M. Stojadinović.

Najnovejše modele damskih in moških klobukov Vam nudi v veliki izbiri, trgovina s klobuki
Ivan Kvas, ml.
Maribor, Aleksandrova c. 30
Cene zmernel

Iščemo spodobnega kotlarskega pomočnika. Javiti se

Kotlarstvo

Tomazič

Maribor, Sodna 24

Obenem priporočam naše prvovrstne domače kotlarske izdelke

Stalinov „Kasperl-teater“

BOLJŠEVIKI — ŠPEKULANTI???

Po govoru Molotova so padli na svetovnih borzah vrednostni papirji. To uganko je mogoče razložiti samo na ta način, da se boljševiki spremenjajo v borzne špekulante ali pa špekulanti v boljševike.

ČLOVEKOLJUBNOST JAPONSKE

se zrcali v plemenitem ravnanju s Kitajci. Ti so dobili od Zveze narodov samo izraze velikih simpatij. Japonci so pa pobrali doma vse zlato, da bodo tem lažje osrečevali Kitajsko z bengaličnimi ognji in jo civilizirali po vseh pravilih njihove kulture. Da jih pri tem žrtvovanju ne bi kdo motil, bodo blokirali vso kitajsko obalo. Kitajci jim pa hočejo pri blokadi pomagati in zato ženo Japonce proti morju.

Vljudno Vam naznanjamo, da bomo za časa „Prekmurskega tedna“ od 17. do 26. junija predvajali najboljše filme letošnje sezone: češki vefilm **„Poročnik Rjepkin“**, **„Domovina“** (v glavni vlogi Zarah Leander) **„Osamljeno srce“** (poje svetovni tenorist Beniamino Gigli). Za obisk se priporoča

„Grajski kino“ Murska Sobota
Prekmurje

Najnižje cene!

Kritika: cenzura v - reportaža

Halo, halo! Prinašamo reportažo nogometne tekme med gledališkimi igralci in novinarji, ki so jo odigrali v četrtek 8. t. m. na Železničarjevem zelenem polju.

Rezultat ni važen. Važno je, da je do tekme sploh prišlo! Še važnejše je, da so novinarji sklenili ustanoviti sploh stalno nogometno ekipo. Tudi ime že imajo: S. K. Raca.

Slavni golman novinarjev in vobče slavni »Zlati Fronček« postane po tej tekmi — neverjetno — levičar! Vsaj nekaj tednov. Kajti si je izpahnil palec desne roke in bo uporabljal do nadaljnjega le levico.

Mariborski športni klubi so naprosili gledališko upravo, naj bi jim posodila za vsako tekmo nekaj gledali-

Henrik — perutninar.

ških kostumov. Upajo, da bodo s to novotarijo tudi ob važnih in resnih nogometnih srečanjih lahko napolnili tribuno.

Klub športnih sodnikov odkupi od g. Krajnoviča čarobno sodniško palico. Njej velja namreč zasluga, da je odšel — kljub večkratnemu očitnemu drukanju — nepoškodovan z igrišča.

Baje so g. Skrbinšku za prihodnjo gledališko sezono pošteno zvišali gažo. Zagrozil je namreč: »Če mi ne zvišajo, pa podpišem kontrakt za S. K. Urugvaj!«

Dober posel je imelo ob tej tekmi Pogrebno društvo. Umrl sicer ni tedaj nihče. Pač pa je prodalo par ducatov okraskov, ki sicer krasijo mrtvaške krste; nosili so jih v četrtek uspešni strelci golov na svojih junaških prsih. Sila laskavo priznanje!

Gledališki igralci odločno taje, da so poklonili novinarjem živo raco. Raca je bila sicer res živa, le raca ni bila, temveč — racman.

Gledališka uprava je ponudila nepristranski balerini sijajen angažma za vse bodoče operetne predstave, toda le pod pogojem, da se ji do avgusta zdebelijo tanke nožice vsaj za par kilogramov.

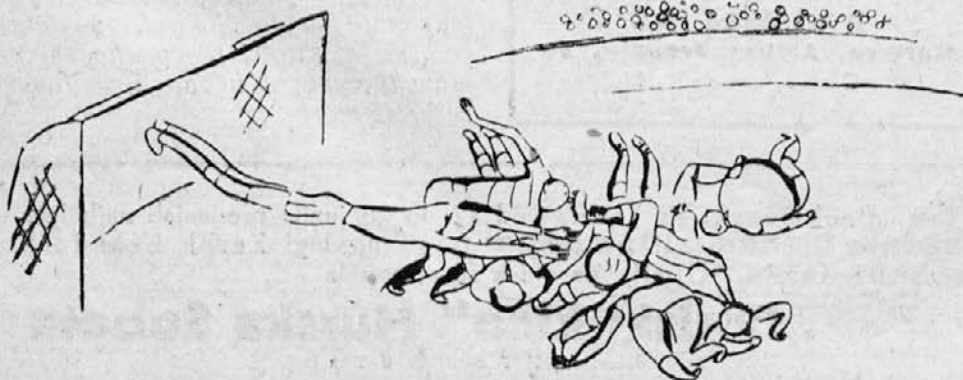
Takih in sličnih prireditvev si želi »Toti list« še več, kajti mu dodobra napolnijo v teh kumarčnih časih najmanj dve strani »u rijeci i slici«.

Božo.

MODERNI HAMLET:

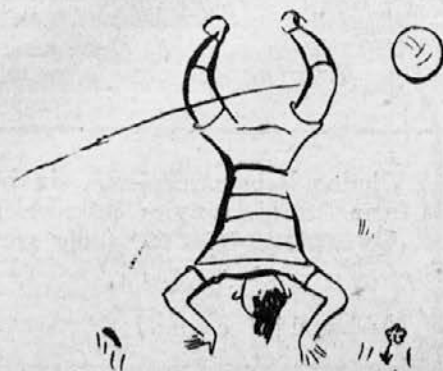

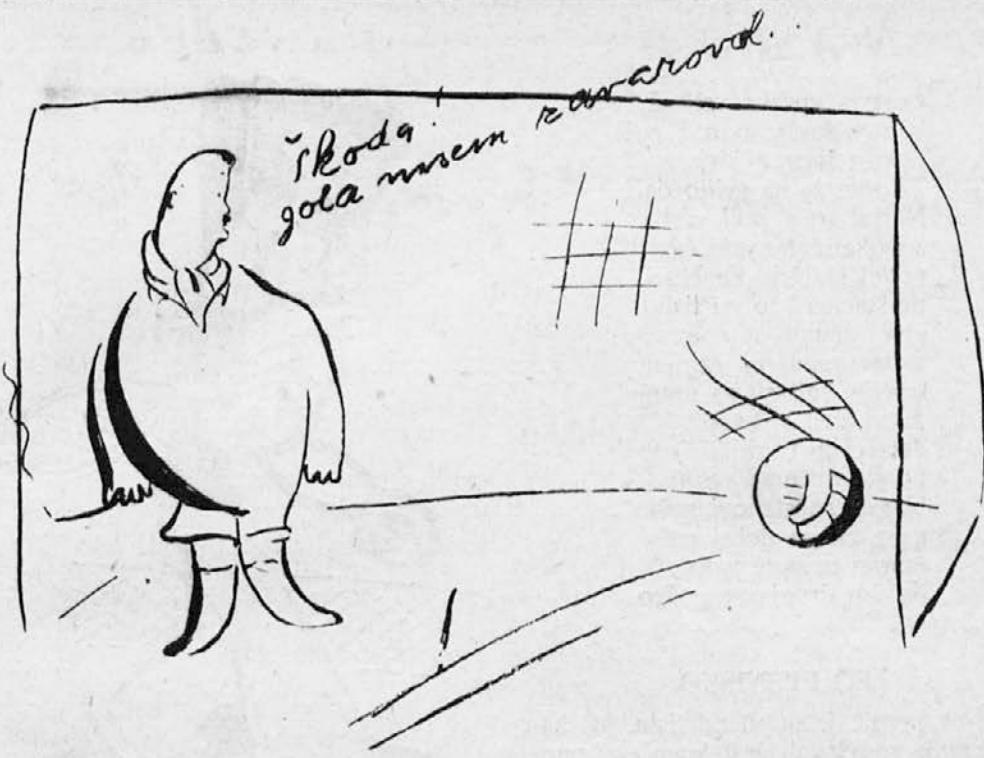
Zabiti ali ne zabiti (gol).

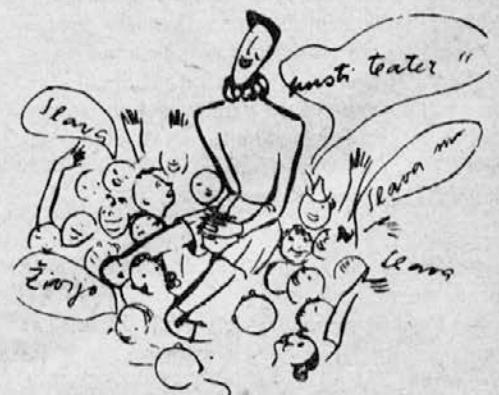
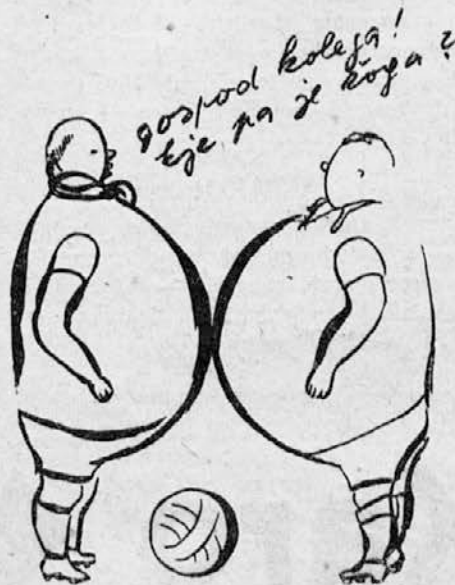
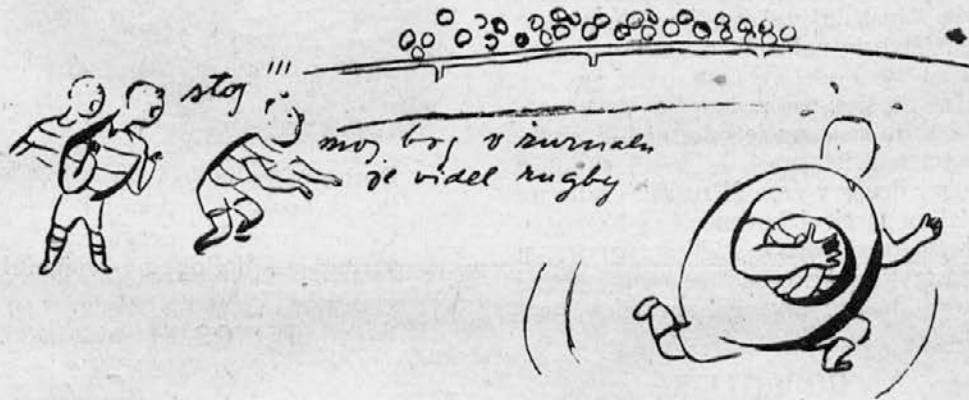
»Leži kristjanov več od polovice...«

Tretji gol.

... medtem, ko so drugi čakali kolajne, je Tedi izkoristil priliko. Prav je imel, saj je bila brhka!

Potrudite se do nas in prepričali se bode, da Vam po najnižji ceni izdelamo solidno obleko, plašč, kostum itd. Imamo vedno v zalogi najmodernejše štofe. Za cenjeni obisk se priporoča krojaški salon

KOS VIKTOR
Maribor, Glavni trg 16 in Dravska ul. 6

Ako se slačiš ali oblačiš, kadar greš na kopanje, misli na „**MARA**“ pletenine

M a r i b o r
Koroška cesta 26

Če si žejen ali lačen, če želiš sonca, zraka, zabave ali razvedrila misli na „**Griž**“ (Oset) pod Urbanom

NAROBE SVET

se postavlja na noge. To dokazujejo podmornice, ki zmeraj bolj silijo pod morje, kjer je že po imenu edino njihovo pravo mesto. Upajmo, da pojde tudi vse drugo tja, kamor spada in da svet ne bo več stal na glavi.

NARODNA KONCENTRACIJA.

Pri nas imamo ljudi, ki si pošteno žele koncentracijo narodnih sil. Imamo pa drugo skupino ljudi, ki si predstavljajo narodno koncentracijo tako: koncentracijo oblasti in kapitala v svojih rokah in koncentracijo »neobčestvenih« ljudi v — koncentracijskih taboriščih.

Manufakturno blago se dobi pol zastoj v

Trpinovem tekstilnem bazaru!

Oglejte si izložbe!

„Gldi tic“

»Mama, glej gldega tica. Je plevac fizola jedel, dela prrr! — in glej, kako gldo kaka!«

NAŠ UBOGI NAROD!

V uredništvo »Ljubljanskega Zvona« je prišel mlad mož, položil na mizo pred urednika kup popisanih papirjev in rekel ponosno: »To so moje pesmi. Priobčite jih v vašem listu. Sem odličen slovenski pesnik. Rojen pa sem istega dne, ko je umrl Anton Aškerc.« Urednik je površno pogledal dve, tri pesmi. Nato pa je vrnil ves kup obiskovalcu in bridko vzdihnil: »Naš ubogi narod! V enem dnevu ste ga zadeli dve tako veliki nesreči!«

— Povej mi dragica, si že koga ljubila pred menoj?

— Povem ti po pravici: sem! Toda, kar je bilo poprej, so bile le izkušnje, ti si pa premiera!

NAROD

Če nas vpraša velikaš, kdo sestavlja narod naš, doktor Igor bi dejal: To sem že na svitlo dal! Narod so v prvi vrsti advokati, stan naš čvrsti, potlej padarji, kanclisti, pa štacnarji in vsi tisti, ki v računih se spoznajo. Daleč zadaj pa capljajo kmetje, bajtarji za njimi z viničarji in komiji, delavci in obrtniki, po številu prav veliki. Narod so stanovi naši, a ne vsi na dobri paši, mnogi se poté zato, da jim drugi vse požro.

PO PESNIŠKO.

Nek pesnik je dobil od lista, pri katerem je sodeloval, šest kovačev honorarja. Naslednjega dne je prihrumel v uredništvo in nahrulil jezno blagajnika: »Sram vas bodi! Ogoljufali ste me, ker ste mi poslali en ponarejen kovanec.« »Pomirite se,« mu je odvrnil blagajnik, »tu imate pristnega.« — Pesnik je naglo vtaknil denar v žep. »Prosim, vrnite mi sedaj ponarejeni kovanec.« »Nemogoče!« je rekel pesnik. »Ne morete si predstavljati, kako sem se moral včeraj truditi predno sem ga spravil v promet.«

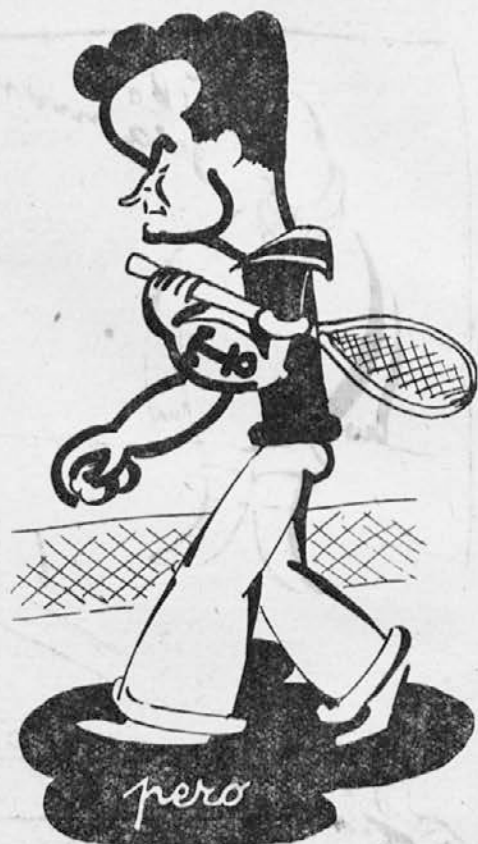
DOBROTNIK.

»Vincencova družba« je zbirala prostovoljne prispevke za zaščito padlih deklet. Tudi k znanemu kavalirju Milošu je prišel odposlanec družbe in ga prosil za kak dar. »Nič ne dam,« mu je odvrnil Miloš. »Padlim deklicam dajem denar sam — neposredno.«

A TAKO!

»Človek, strašno slabo izgledaš, ves bled si.« — »Nič čudnega, saj sem danes po štirih mesecih prvič zuna!« — »Kaj pa ti je manjkalo?« — »Samo 1000 dinarčkov. Te pa sem vzel iz blagajne.«

Punčecu

Borba težka te še čaka do evropskega prvaka. Če ne bode šlo drugače, — vzemi — kot Popaj — špinače!

PONOS.

Jurček in Mihec se vračata iz šole in se prepirata.

Ko prideta do hiše, kjer Jurček stanuje, se prične ta dreti na vse grlo: »Mama! Mamaaa!« Čez nekaj časa se pojavi glava Jurčkove mame na oknu.

»Mama, poklical sem te, da Mihec vidi, da res škiliš. On mi namreč tega ni hotel verjeti.«

KAVALIR.

— Ako se boste kdaj poročili, gospodična, spomnite se name!

— ?!

— Jaz sem namreč dezinfektor in me boste gotovo potrebovali.

Karo ♦ čevlji

Maribor

Gospeska ulica šte. 13

Bogata izbira

Zmerne cene

Izpod Karavank

Vitez svetega Florijana

Ko je bil še Karel živ, sem se s ponijem podil. Habsburžan resnično vnet, bil sem vod otroških čet.

Avstrija nam je razpala, je cesarja smrt pobrala. Meni pa usoda mila spet je četo poklonila.

Srečen sem, ko paradiram, četi strumni komandiram. Če požarov ne dušimo, žejo si tembolj gasimo.

ŽRTEV HUDIH NALIVOV

v zadnjih tednih je »Naš Kovinar«, ki je izginil v deročih valovih splošnih poplav. Mnogi so veseli, da ni hujšega, bega jih pa utopljenčev zadnji krik. Zavpil je namreč, da se v boljšem vremenu spet izkobaca iz vode, kar dokazuje pravo gorenjsko trmo.

JESENIČANI V DVEH TABORIH.

Eni trdijo, da je bilo pri letošnji birmi preveč birmancev, drugi pa pravijo, da je bilo premalo botrov, vendar je resnica samo ena: okrog 200 revnih birmancev ni moglo najti botrov in botric. Nove vrste kriza!

GOLOBJE

so ptiči in jih mački preganjajo. Zgodi se pa, da nekaterim mačja muzika prirase k srcu in ne odkurijo pred vsakim mačkom, četudi bi ga prej radi izključali. Svet in razni ptički se včasih zavrte kar za 75 odstotkov.

KOLMANOV ŽEGEN

Velike, male nam do zdej plakate tiskal je Blažej. Sedaj pa senčne in svetle natisnil nam je pesmice.

RECEPT

(S pomočjo tov. filozofa)

Kdor se jetike boji, z apnom naj jo zamori. Kaj bi hodil v zdravilišče, ko apnenca je žarišče zdravja, sreče in moči, ki pokoncu nas drži.

VZGOJNE PRILIKE.

Na Jesenicah:

V ameriškem podzemlju naš otrok, vzgoje filmske lahko dobi obrok.

Na Koroški Beli:

V surovem stanju šola je zastala, nevarno je, da naraščaj surov bo dala.

JESENIŠKI PEKLENSKI STROJ IN KONJSKA SMRT.

V lepi vili na Jesenicah stanuje več tovarniških inženirjev in žena enega izmed njih je rano zjutraj zaslišala sumljiv ropot, uzrla sumljivega delavca, ki je hitel proti tovarni in ugledala pod ograjo sumljiv kovčeg. Brihtni gospé se je posvetilo: anarhist je položil peklenški stroj. Pogumno, brez obvezne omedlevice, je telefonirala v tovarno in h Kovaču, od kjer so poslali dva moža, da preprečita grozno razdejanje. — Junaka se pa nista marala kar tisto jutro zveličati in sta nagovarjala elektrikarja, ki je med tem prišel v vilo nekaj popravljat, naj odnese pošast in jo trešči v potok Ukovo. Elektrikar je pa pomislil na svojo ženko in otročiče. Zahteval je jamstvo za lastno življenje ali vsaj zavarovalnino. Kovačeva junaka sta pa odkimala in sama pograbila za kovčeg. Iz njega bi vsak hip lahko pogledala grozna smrt in ju poslala v večnost. Junaka sta ga srečno prinesla na breg, ga izza grmovja zagnala v globino in se pri priči vrgla na tla: Zadrževala sta sapo v pričakovanju eksplozije, a je manj zagrmelo kakor Krjavlju, ko je hudiča na dvoje presekala. Končno sta se opogumila in pokukala čez grm. Mislila sta, da ugledata veliko jamo, narejeno z najmodernejšim dinamitom, ki nič ne poka; toda v Ukovi je ležal razbit kovčeg z obličji, dleti in drugim mizarskim orodjem. Junaka sta debelo zijala, jezno škilila za gospo, ki se je skrila. Moža sta pobrala vse skupaj in odnesla h Kovaču, kjer so gospodje reševali anarhistično uganko. A glejte, že popoldan se je pred vilo pokazal sumljivi delavec kakor zločinec s težko vestjo. Iskal je kovčeg. Nekemu drugemu inženirju je hotel izvršiti

mizarska popravila. Na delo se je vozil z vlakom in ker se mu je zjutraj mudilo na ših, je kovčeg spustil čez ograjo, ki je nekaka jeseniška Maginotova linija zoper nadležneže. Če bi jo naskakoval, bi zamudil ših, tako ga je pa usoda s pomočjo brihtne gospe naredila za atentatorja.

Komaj so se Jeseničani dobro oddahnili, je pa električna mrzlica tresla desni breg Save, po domače Kurjo vas. Tam teče najimenitnejša avtomobilska zveza Bleda z Zapadno Evropo: dva metra širok in na vse viže zveržen kolovoz. Neko jutro je na njem iznenada popadla zdravega mlakarjevega konja črna smrt in ga tako tresla, da se je po hudih krčih naposled docela iztegnil. Pa veste zakaj? Stopil je bil na žico, ki jo je prejšnji dan pretrgal zelo otovorjen tovorni avto, ko se je na tej najmodernejši cesti skoraj nujno zadel v drog. Prevoznik je žico, polno električnega toka, prepustil božjim rokam. Pravijo, da ga bo za to zaupanje pobožala roka pravice. Konjska smrt je tudi smrt, četudi bolj ameriška — na elektriko.

Pa recite, da Jesenice niso moderno mesto!

Telefon 22-07

IVAN KRAVOS

MARIBOR, Aleksandrova cesta 13

SREČA.

»Ali si bil včeraj pri predavanju profesorja T.?« — »Da.« — »Kako je bilo?« — »Predavatelj je imel veliko srečo.« — »Kako to?« — »Poslušalci niso mogli obenem zdehati in žvižgati.«

OBNOVA' F. NOVAK

dobavlja: kompletne stanovanjske opreme, tapetniške izdelke, posteljnino, preproge, linolej, zavese, železno pohištvo in otroške vozičke, najceneje

MARIBOR, Jurčičeva ulica 6

Telefon interurban 29-05

Končno smo v teku junija dobili šele — maj in je to povsem v skladu s tempom našega vsestranskega napredovanja . . .

Zato so se tudi razne ljubavne tragedije zakasnile za en mesec. Pa se zato sedaj vršijo s tem večjo temeljitostjo. Če bi morali vedno revolver in lizol in strihnin in mišnica stopiti v akcijo, kakor hitro koga srček zaboli, ne bi kmalu bilo treba iskati raznim ljudem — življenjskega prostora . . .

— Cesar ne pokončuje zadnje dni ljubezen, opravi motor in avtomobil. Kar je v Mariboru nemotoriziranega prebivalstva, naproša magistrat, da mu zgradi in dodeli podzemska zaklonišča, kjer bo varno pred motornimi napadi . . .

— Kar na debelo je pa skrbel za bolnico tisti avtobus blizu Slovenske Bistrice. Ljudje so se vozili od tombole in niso vedeli, da je tombola zmeraj — loterija . . .

— Ker že stoođstotno skrbimo za bolezen, moramo vsaj en odstotek skrbeti za zdravje. Zato je bil Protituberkulozni teden. Upajmo, da je ta letos gmotno koristil svojemu plemenitemu namenu, česar za lani ne moremo trditi. Kajti tedaj so uprizorili za Protituberkulozni teden neko hudo — tuberkulozno dramo in je potem čisti dobiček umrl — za jetiko . . .

— Drugače se vrše polemika in boji. Kaj je vzgojno in kaj ni, kaj je akademsko in kaj ni, kaj je brivski obrti v korist in kaj ni. Mislim, da je najbolj učinkovit boj med brivskimi mojstri in pomočniki. Tu je vsaj možnost, da kdo koga nažajfa in potem pošteno obrije . . .

— Nekdo si je neko noč izposodil kar avtomobil in si privoščil lep dan po noči brez vednosti lastnikove. Bil je poštenjak in ga je zjutraj vrnil lastniku, ki je bil silno vesel. Nekaj ulic naprej si je pa nekdo izposodil ženo takisto brez lastnikove vednosti. Takisto je bil poštenjak in jo je zjutraj vrnil lastniku, ki ga je pa prosil, da naj jo proti dobri nagradi — obdrži . . .

— Aleksander Klešič je 60-letnik. Za njega so ugotovili, da mu ne kaže klicati: »Vivat, floreat, crescat!« temveč samo: »Vivat!« Kdor bi mu želel še »floreat« in »crescat«, bi mu želel slabo . . .

— »Quot capita, tot sententiae!« Ta pregovor se glasi z ozirom na mari-

borske javne ure: »Kolikor ur, toliko časov!«

— Igralci in novinarji so se šli žogat. Najbolj v stilu je bil golman novinarjev, ki se mu je videlo, da ima magistratno prakso: tekem poldruga ure je dvakrat iztegnil roke, rešil dve žogi in še to proti — svoji volji . . .

— Nekdo je šel zadnjič na neko nogometno tekmo na Rapidovem igrišču. Ko se je vračal od nje, je znorel. To je zelo redek primer. Navadno človek najprej znori, potem šele gre na nogometno tekmo . . .

Pripomba k pripombi k zadnji kroniki D. Goflje.

»Toti list« je za dobro voljo vseh Slovencev. Zato lahko pišejo vanj tudi Netotarji. Netotarji z humorjem so še vedno boljši, kot Totarji brez humorja in samo z dobro voljo. Dobra volja je premalo za dobro voljo Slovencev. — »Celjski kulturni teden« je pa teden, ki naj pokaže kulturno stopnjo Celjanov. To stopnjo so pa pokazali v največji meri — Neceljani. Onih »115 Celjanov« je hvalevredno zapelo v pevskih zborih in se zato še ne more prišteti h kulturnim delavcem, kijti sicer bi imel Maribor počenši z GM in končavši pri pevskem zboru pekov preko 1000 kulturnih delavcev.

Še bolj odlično spoštujem »Toti list« in kličem slavnemu Totarju Pst-u: »Totar! pst!«

Dve generaciji

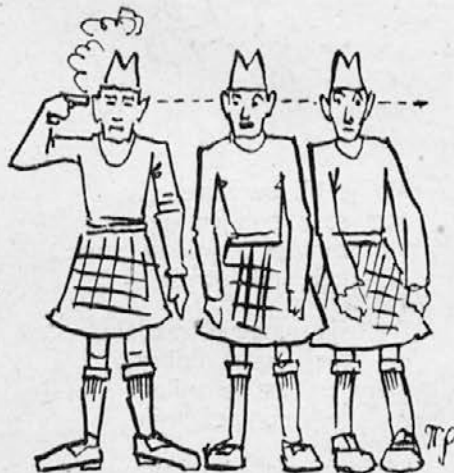
Damica: »Nesramnost, da že služkinja nosi najnovejši vzorec čipk!«

Služkinja: »Na stara leta sem postala modna dama.«

TOMBOLA.

Na Trgu Svobode je nekdo obstal. Debelo je gledal, tako je dejal: »Saj vem, da na karte je maslo in kruh, le to nisem vedel, da kje — primojduh, na karte celo je že avtomobil!« Nad revščino tako je solzo izlil . . .

SAMOMOR TREH ŠKOTOV

Marija, hči polka

Tega je dobrih let dve sto, kar se je pripetilo to: bila nekje je garnizija in njena ljubljena Marija.

Dekle bilo devica je, nedolžno je bilo srce, obraz bil angleskega krasa, seve vse skup le nekaj časa.

Ker se pojavil neki znak je pri Mariji, da je vsak prepričan bil lahko od kraja, da vir bo ona — naraščaja . . .

Ko general je videl to, razljutil se je prav hudo, je z brkom, z nosom povihaval in z mečem ojstrim porožljal.

Naposled se odločil je, ves garnizijon pozval pred se, kot lev sred džungle je zatulil, in garnizijo je nahrulil:

»To je svinjarstvo hentano, dekle je npravno fentano, kdor fental jo je, naj ne reče, le uniformo brž naj sleče!«

Na mah — o čudež — slečena bila je — garnizija vsa, nato, ne da bi sam kaj rekel, se tudi — general je slekel.

Edinstven to je pač primer, ki ga ni najti več nikjer, da kriva je vsa garnizija, če je uničena — Marija.

Tega je pač že let dve sto, ker danes je narobe to: prečesto najti je Marijo, ki fenta kar — vso garnizijo!

Ob Prekmurskem tednu

POPRAVEK.

Iz merodajnega mesta nam poročajo:

Ni res, da mnogi prekmurski sezonski delavci ne smejo v inozemstvo na delo radi tega, ker so volili Mihaela Kranjca,

res pa je, da so pridržani doma zato, da mu v prihodnje zagotovijo mandat.

KLOBASE.

Slethernemu Prekmurcu je znano, da stane kg klobase iz Benkove tovarne v prodaji na veliko Din 11.— in sme torej stati v maloprodaji kvečjemu Din 12.—. Pa pride Goričanec in vpraša trgovca: »Počem kilo klobas?« »14 dinarjev.« Goričanec se začudi: »Kaj to niso Benkove klobase?« »Ne, to so svinjske,« — se izmaže prodajalec.

KLOBUKI.

Radi številnih pritožb so soboška kino-podjetja razpisala nagrado Din 100.— oni vsega spoštovanja vredni dami, ki ne bo obdržala med predstavo klobuka na glavi. Zaman! Soboške gospe in gospodične so vztrajale, kajti vsaka je želela pokazati svoj najnovejši model. Pa se je le zgodilo, da je neka gospodična predsedela predstavo brez klobuka na glavi. Nagrada ji je bila svečano predana. Moški obiskovalci predstav so se oddahnili v upanju, da bodo sčasoma že videli na platno. Tem večje je bilo zaprepačenje, ko se je pri naslednji predstavi pojavila nagrajenka z najnovejšim »sombbrero« modelom na glavi. — Šele nagrada ji je omogočila nabavo klobuka.

KONGRES ZAJCEV.

Uradno se poroča, da se bo med »Prekmurskim tednom« vršil v Murski Soboti srezki kongres zajcev. Občina je v ta namen posadila sredi Glavnega trga številne zelenjavne grede.

KAJ BO V PAVILJONU.

»Nihče ne ve, kaj bo na Prekmurskem tednu v paviljonu št. 89—94«. Ta stavek objavljajo časopisi, plakati in ustmeni časopisi. Res je, da tega nihče ne ve, mnogi pa sumijo, da bo v paviljonu razstavljen model neke obljubljene tekstilne tovarne.

JANOŠ IN ŠTEFAN.

Šteri glübi nimak je pa etu cujpu-slüsu najnumi guči. Napisali su, ka sva prej od nikšega popa gučala, či gli sva müva gučala od toga, gje su pejnezi za lüdsku šoulu.

ODKRITJE SPOMENIKA ODOLOŽENO

Na intervencijo iz Črensovcev je spomeniški odbor na svoji plenarni seji sklenil počakati z odkritjem spomenika prekmurskim književnikom še nekaj časa, da bo na njem lahko blestelo tu-

di ime Nesmrtnika s črensovskega Par-nasa.

PROTEST.

V novi dobi vse se meri z novci, trebijo gozdove že »trgovci«, les odvažajo na jug odtod, a s protesta se podira fare plot.

Prekmurska šegavost

Da so Prekmurci v največji meri ambiciozni, o tem danes v državi več nihče ne dvomi. »Toti list« je za 20. letnico razposlal vprašalno polo naj se gg. izjavijo, kaj mislijo v naslednjih dvajsetih letih doseči. Priobčujemo nekatere odgovore:

Murska Krajina: Želi postati list za gospodarstvo, prosveto in politiko.

Hahn I.: Doseči višino 170 cm.

Püta Ferko: Postati generalni ravnatelj Avale.

Holossy: Videti Neapelj in umreti.

Adamič: Podreti Nurmijev rekord.

Šiftar in Cvetič: Da bi ves svet hodil v srajcah in spodnjih gatah.

Žuta baba: Bazar à la »Tata« in še eno poroko.

Benko: Pogostiti vojvodo Windsorskega.

Šahisti: Želijo, naj g. Jezovšek igra hitreje.

Jezovšek: Zmago na brzem turnirju.

Ferdinand I.: Bratski poljub z La Guardijo.

Nagyšagos: Še enkrat vzklikniti v orsačjoj hiži: »Zaprte vrata — preprih je.«

Ljudski zastopnik: Več porcij.

Cajci: Vodstvo socialnega odseka soboške občine.

Splavarice: Varnost pred varnostnimi organi.

Čeh: Zmago nad Edijem v autodirki.

Karči: Biti ljudski gromovnik s poslušalci.

Cauniger: Postati vojak.

Ponižani in razžaljeni Črensovci: Želi postati ikona.

Nadiči: Da jih ne bi varala poslednja nada.

Šiftar Pali: Da bi mu Ledava prinesla še par avtomobilov.

Ferdinand II.: Splošno priznanje direktorstva in še par uspešnih volitev.

»Kristuš«: Vreči denar med ljudstvo ter zato prebeliti tudi dvoriščno stran hiše.

Prof. Liška: Vsaj enkrat v miru obedovati in iti rano spat.

Dr. Roth: Želi splošno prohibicijo.

Fridrich: Postati vsaj Ivar Kreuger.

Arch. Novak: Po 6 fakultetah uspešno položiti tudi izpit čez ljudsko šolo.

Ruža: Želi javno stranišče na Glavnem trgu.

Berger: Še pet lokalov v svojo hišo.

Fatlek Viki: Da bi mu lasje postali kodrasti.

Nemec Fiki: Kripto v Nadajjevi kleti.

Vlagatelji Prekm. banke: Toplejše podnebje za zamrznjene vloge.

Zaključujemo in želimo vrlim Prekmurcem popolen uspeh.

Nudim vse vrste specerijskega blaga, kolonijale, deželne pridelke, umetna gnojila; izvažam sadje, les in deželne pridelke; glavna zaloga soli, tobaka in sladkorja; gasilske potrebščine vseh vrst itd.

Franc Čeh

trgovina z mešanim blagom

Murska Sobotla

Prekmurje

Najcenejše nabavite
radioaparate, Kolesa,
in železnino
v trgovini

Nemec Janez

Murska Sobotla

D. Goflja:

TENOR

V narekovajih kak »tenor«,
to človek je resnično nor,
ki so od rojstva mu možgani
ostali za vse dni — zmehčani ...

Tak posiljuje vse ljudi,
z rečjo, ki ji »tenor« veli,
v resnici pa le tenko piska,
ko da mu kronična je driska.

Ušesa on kosmata ima,
zato nič not ne razpozna,
če naj na terco glas se dviga
nečisto — seksto brž zariga.

Če ga zapeti kje puste,
on plača družbi stroške vse,
če tudi ga nihče ne sluša,
se dere mu tenorska duša!

Opoldne, zjutraj, pod večer,
opolnoči kriči ljudir,
na kopnem, v zraku in še v vodi,
povsodi davi se, povsodi.

Lizol, strihnin ali birič
ne opravi proti njemu nič,
karkoli naj se ž njim začinja
— on vendar peti nič ne jenja.

In — kot Caruso svoje dni —
možak izrezati veli
po smrti jabolko si iz grla,
češ, »pevska žila ni še umrla!«

Vse v redu lepem bi bilo,
če jabolko to dal samo
bi v izogib tenorogojstvu
izrezati si že — ob rojstvu ...

TOČEN NASLOV.

Mojster Krpa je poslal svojega vajenca z
izgotovljeno obleko k neki stranki.

»Zapomni si dobro naslov: gospod se
imenuje Mihael Frtačnik in ima pekarno na
Koroški cesti!«

Čez dve uri se je vajenec vrnil.

»No, ali si ga našel?«

»Da, toda zelo težko. Gospod se ne ime-
nuje Mihael Frtačnik, temveč Timotej Škr-
nicelj in ni pek, temveč trgovec z mešanim
blagom na Meljski cesti.«

ISKRENOST.

— Pomislite, moja žena mi je dejala, da
sem osel!

— Čemu se razburjate? V zakonu mora
vendar vladati iskrenost!

LOTERIJA.

— Zakaj je dobil »Jutrov« avto sin
boljših staršev?

— Zato, da mu bodo lahko bencin
kupovali.

Kdor hoče dobro in poceni kupiti, naj zahteva v vsaki trgovini „Cvetič perilo“. Samo to je trpežno, kompletno in poceni! Se priporoča

Cvetič Janez, Murska Sobota

Industrija perila - Prekmurje

D. Goflja:

Binkošti, birma, duh in kar je narobe

Postavim: binkošti niso praznik, da bi ga človek kar tako zametaval. Potreben je za marsikaj. Recimo za dež. In greši, kdor ne nastavi — kadar je, recimo, že 40 dni suša — binkošti. Beseda »binkošti« zadostuje za telegram in že bo dostavljen brezplačen in zajamčeno izdaten in pristen dež. In lije potem oba ljubka praznika in ko odbije polnoč binkoštnemu ponedeljku, se zjasni in je lepo vreme, kajti v torek mora spet vsakdo za poslom. Ni še dognano, kakšna je ta neločljiva vez med binkoštni in dežjem in, če nima sveti duh svojih prstov vmes, ki želi, da ga časte ljudje doma in se ne udajajo na njegov praznik pijači, čeprav je včasih tudi pijača vir duha ...

Pa niso binkošti samo vir dežja, vir so tudi dohodkov, pa tudi izdatkov, kot so sploh vedno dohodki zvezani z izdatki, izdatki pa nikoli z dohodki. Tako so, postavim, binkošti donosni zlasti fotografom in ne bi le-ti zamenjali binkošti za 5 božičev in 6 Velikih noči. Kajti se vrši za binkošti birma, edina narodna prireditve, ki se vrši ob vsakem vremenu. Zato kljub dežju fotografi fotografirajo vse birmanke in birman-

ce; fotografirajo, botrice in botri pa plačujejo. V gotovini, na obroke, ali sploh ne. Nekaj izmed tega pa gotovo. In gonijo fotografi navedene objekte z brezplačnimi avtomobili v ateljeje, kupujejo jim sladoleđ, obljublajo še zlato uro po vrhu, in če je kakšna birmanka obenem že srečna lastnica odraslih ženskih čarov, jo tudi diskretno vščipnejo. Zavoljo reklame seveda. Potem imajo seveda mnogo dela in je včasih na sliki potem kaj narobe. Je, recimo, slikana Minka stara 13 let, ko prejme pa sliko, pa je videti, kot njena rajna mati, ko je ležala že pet ur v agoniji. Ali pa: Joško ima zares drobceno bradavičico na nosu. Na sliki pa ima na nosu pravcat krompir. Postavim tudi: Marica je bila ob tolikem dogodku vsa razburjena in ji je razburjenost šinila v glavo in baš pri fotografu. Bržčas se ji je tresla glava, fotografu pa roka, skratka na sliki je deklica brez glave. In je bilo botrici prav. Glava da ni važna, je rekla, kar za polovično ceno naj naredi fotograf, glavno je, da je videti bela obleka in pajčolan. To, da je najvažnejše pri birni.

So pa binkošti vir dohodkov tudi koristnim in nekoristnim članom človeške družbe. Postavim: gostilničarjem in urarjem. Urarji prodajajo tedaj vsako stvarino kot pristno srebro ali zlato in bo zato nekoč tudi urarjem ura odbila. Gostilničarji pa tvorijo za-

ključek birmanske slavnosti. In zlasti botrice in botri jako ljubijo ta zaključek, dasi gre na njihov teret. Mislim, da je »teret« jako lepa beseda in bržčas, da bo tudi zajamčeno pristno slovenska, kajti sem jo zasledil v slovenskem dnevniku, ki je goreč za čisto slovenščino. Zanesla me je vnema od gostilničarjev do narodne napake. Sicer je med oštirji in narodom ozka povezanost, kajti ne more biti narod, zlasti slovenski, brez oštirjev, oštirji pa ne brez naroda. — Torej tudi gostilničarji imajo obilo posla in dohodkov ta veliki praznik: pravočasno in izdatno zmešajo čisto pitno vodo z vinom za botre in birmanče nad 10. letom, malinovca si oskrbe za mladoletne birmance, to je za tiste, ki še nimajo 10 let, kruha in odojka za botrice. Tudi »odojek« je jako čislana slovenska beseda. Bral je »odojek« neki birmanček na plotu gostilne in je botra zaprosil zanj. Nemalo pa se je začudil, ko so mu prinesli kos pečenega prašiča. Revez, žrtev klasične gimnazije, si je v navivnosti bil filološko razložil to reč takole: »odojek« je to, kar se je oddojilo in to je — mleko, ki si ga je tako želel, a je dobil mesto njega prašiča ...

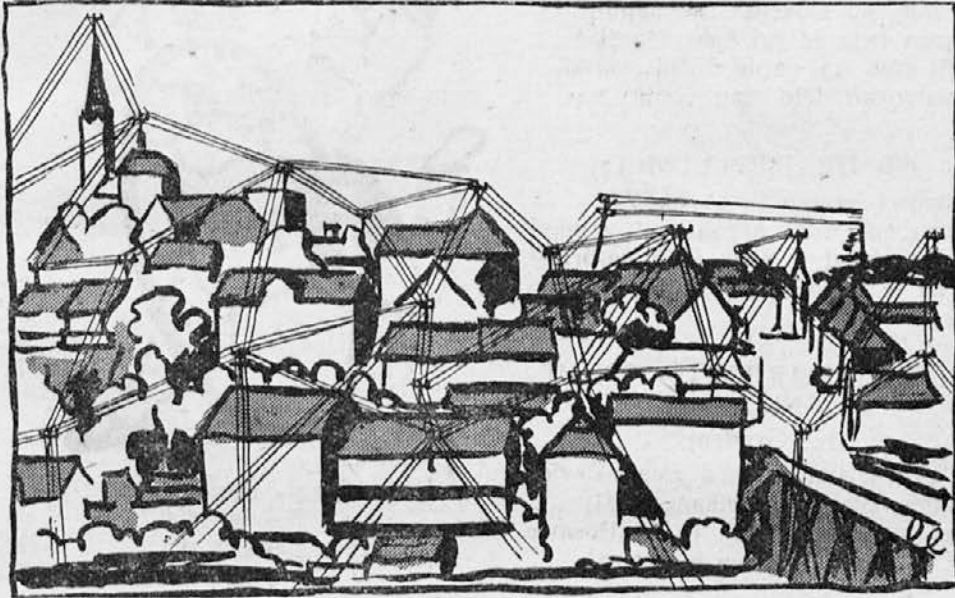
Zaključek birmanskega slavlja je včasih jako dolgo trajen in se ravna po želi botrov. Tu se botrom obnese birma in jih potem obsede duh; sicer ne »sveti«, duh pa le ...

Če hočete v resnici biti dobro in poceni oblečeni, kupite v

„Češkem magazinu“ Maribor, pri glavni policiji

Tam dobite največjo izbiro češkega in angleškega blaga po najnižji ceni, brezobvezno se lahko prepričate. Velika odprodaja ostankov, polovične cene, krojaške potrebščine

Dolenjska elegija

Elektrika — prečudna stvar
v dolenjski metropoli,
sem videl mnogo napeljav,
le take še nikoli.

V svetlobi lune lesketa
in magično se sveti,
ko pa svetila naj bi noč,
neslavno mora umreti.

Pa to še ni najhujše zlo
v dolenjski metropoli,
temé, ki v glavah je doma,
ne boš pregнал ni s — koli!

Pa kaj elektrike, kaj luč
in kaj o nje drogovich,
da le za nekaj praznih buč
kaj cvička bo v — sodovich.

Iz Trbovelj

NAJNOVEJŠA.

Če se rudarji skup vzemo,
nam sonce sije kar lepo.
Gospodje zvišali so plače,
vpisali tiste med kopače,
ki premog so že prej kopali,
pa jim tega niso — priznali.

Iz Kranja

KONKURENCA JERIHONSKIH MUZIK

v našem Kranju je celo angleške ma-
relarje opozorila na gorenjsko me-
tropolito. Naj pridejo vsi reklamarij
k nam v šolo! Ali veste, kaj smo kar
tako mimogrede dosegli? Izdelovali
bomo marele — čemberle. Upajmo,
da se merodajni z merodajnimi do
konca pomenijo. Nekaj je pa zdaj
gotovo: V Jugočeško se vsedejo an-
gleški delničarji. Od delnic do marel
pa dandanes ni daleč!

ZMAGOVALEC

Vražji Jule, doktor mlad,
bil je na turnirju gad.
Res, če advokat šahira,
vse po vrsti brž matira.

Reformirana reforma

Cesar Jožef, mož brezbožni,
nas preganjal je tako,
da je zase bil pograbil
smreke, pašnike, zemljo.

Smrt cesarja nam je vzela,
šli so tudi drugi z njo,
mi pa večno vzdihovali
za zgubljeno smo zemljo.

Zdaj nenadno posijalo
sonce je na nas gorko,
zemljo smo nazaj dobili
in se smejemo sladko.

Naše prošnje poslušalo
in rešilo je nebo,
za naš stan prav res potrebna
zemlja nam gorenjska bo.

VE, KAJ DELA!

— Gospod doktor, slišal sem, da postav-
ljajo zdravniki večkrat napačne diagnoze:
tako so nekoga zdravili za pljučnico, umrl
je pa vsled tifusa.

— Že mogoče. Toda pri meni ni tako! Če
jaz zdravim koga za pljučnico, bo za pljuč-
nico tudi zanesljivo umrl!

In marsikdo premore satno takšnega duha.
Obsedel je bil takšen duh nekega botra, da
je bil še drugi dan ves omamljen. Potrka
tedaj poštar in mu preda dve brzojavki.
Prvo je poslala obitelj Hudovernikova in se
je glasila: »Umrli je oče; Hudovernikovi.«
Drugo je pa poslala obitelj Oblizkova in je
bila taka-le: »Poročil se je naš Janez; Ob-
lizkovi.« Od duha obsedeni boter je takoj
odbrzojavil in je to v redu. V redu pa ni
bilo, da je zamenjal naslova in je brzojavil
globoko užaloščenim Hudovernikovim: »Mo-
je najiskrenejše častitke. Me je jako vese-
lilo!« Svatovsko prešerni Oblizkovi pa so
prejeli brzojavko: »Moje globoko sožalje.
Naj v miru počiva!« Tega botra sta potem
obe obitelji, globoko užaloščena in svatov-
sko prešerna, črtali iz seznama prijateljev,
na kar se je boter sicer iztreznil, toda pre-
pozno. Sedaj ne pije več in noče o binko-
stih, birni, duhu in drugih pritiklinah nič
več slišati. Njegov birmanček pa bi si želel
vsako nedeljo birmo. Tako je torej kljub
duhu marsikaj nerobe in je v tem morda
globoka resnica: več duha, manj sreče,
manj duha, več sreče!

Mala reportaža iz velike Ljubljane

Iz tivolske republike Tičistan, ki je pod protektoratom Ljubljančanov, smo prejeli v objavo sledeči članek:

Z našim petjem in žvrgolenjem dopolnjujemo Ljubljančanom občutno vrzel, ki je nastala v ljubljanski operi po odhodu nekaterih renomiranih pevcev. Poleg tega pobiramo žužke, ki škodujejo grmičevju, za katerim se objemajo zaljubljeni parčki. Vsled naše koristnosti smo pričakovali, da nas bodo naši protektorji vzljubili in zaščitili. Doživeli smo pa grenko razočaranje, ker se je te dni odigralo na našem teritoriju grdo sadistično dejanje.

Pri krmljenju našega miljenca Petricka Senice je istemu neki objestnež odtrgal krepelje z desne nožice. To okrutnost so videli mnogi prebivalci Tičistana, med drugim tudi Minka Kos, Pepček Šinkovec, Gitka Strnad in veve-rica Miki.

Take izrodke barbarstva odločno obsojamo, ter prosimo spoštovane Ljubljančane, da v bodoče ne stresajo svoje jeze vsled opernega ansambla nad našimi krepeljci.

Končamo s pozdravom »Na pomoč«.

LJUBLJANČANI SO MUZIKALNI

Za binkošne praznike je prišla v Ljubljano večja skupina izletnikov. — Udeleženci tega izleta so se zelo pohvalno izrazili o naših gostilnah. Pri ogledu ljubljanskih izložb so bili začudeni nad muzikalnostjo Ljubljančanov, saj vsaka druga trgovina skoro prodaja violine. V tem začudenju prosijo neko ljubljansko srajco za pojasnilo glede tega. Ta jim po mučni in strahovito naporni debati končno vendar obrazloži, da to niso vijoline temveč — šunka.

Po debati so izletniki fotografirali naše »vijoline«, ker jim drugače njihovi rojaki pripovedke o muzikalni Ljubljani ne bi verjeli.

ROMANJE LJUBLJANČANOV V BENETKE

Naši železničarji so že v naprej vedeli, da bo za binkošti v Ljubljani deževalo, zato so priredili izlet v Benetke po geslu: »Mokrota nogam škoduje, želodcu pa ne.« V Benetkah so jih povabili takoj na ladjo, kjer so se zastoj napojili in najedli, nato pa so to kompozicijo zmetali čez ladijski krov v veliko veselje ribičev, ki so imeli nato obilen ribolov. V beneških trgovinah se je posetnikom nudila nenavadna slika, kajti v vsaki trgovini si dobil Ljubljančana pri ogledovanju odprtih marel. Vsled znane dolgočasnosti beneških muzejev se je večina mudila pri

ogledovanju vinskih kleti, za katere, pravijo, da so čudovite, ko greš notri, so stene in stropi gladki, ko greš pa ven, imajo stropi krasne stukature, stene pa prekrasne freske. Priredite Ljubljančanom še več takih izletov!

MORALISTU MISLI IN DELA

(Ivo Gruden)

Ker smo se z bali, da od tvoje misli nam dnevi bodo integralno kislji, smo rajši po slovenski se napili; če razen tega še pri kaki žeuski skrbeli smo za zarod troplemenski, državotvorno delo smo vršili.

OB DVAJSETLETNICI

Že dvajset let politik se huduje:

»Država ena: eden narod in — zapik!«
Slovenski kmet o njem takó modruje:
»Če mi le pleme smo, si ti plemenski bik!«

OKROG TRUBARJEVEGA SPOMENIKA

(Ivo Gruden)

Med pravoslavje in med zmagoslavje potisnjen zdaj si predikant ostal; ker si mu luč prižgal, te na Posavje hvaležni narod v pókoj bo poslal.

ZA VOLITVE

(Ivo Gruden)

Če eden vol in eden vol, sta vola dva in tretji v jarem pride, so pač voli trije; zato zapojmo za volitve od srcá:
»Vse lepše nam Slovincem solnce zdaj zasije!«

— Ves velesejem sem oblezel, pa tega kar iščem nikjer ne najdem.

— Kaj pa iščeš?

— Nekoga, ki bi mi do jutri posodil 100 din.

Radio-dirigent

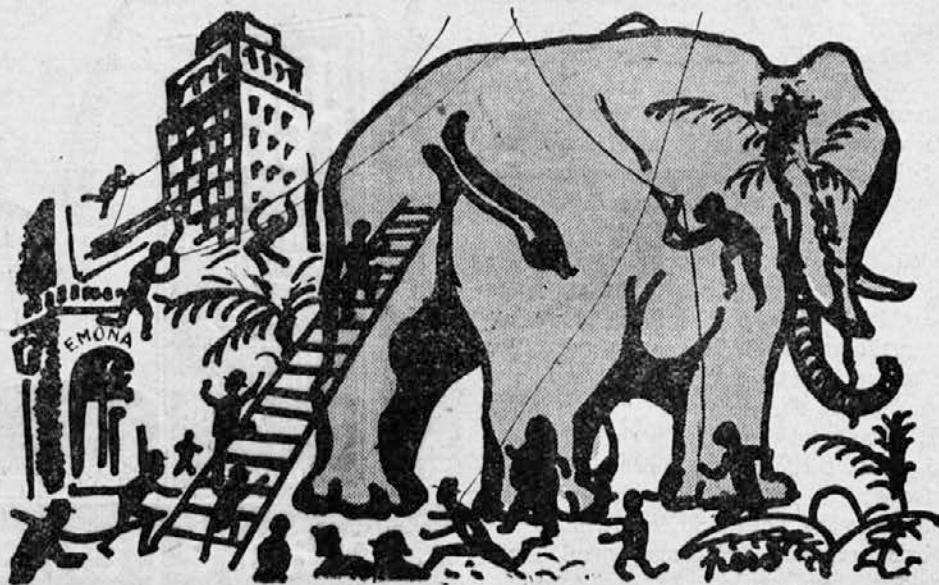
Po Pragi, Parizu se dečko je likal, priznanja francoska si v gumbnico vtikal.

Zdaj v beli Ljubljani je »radio-miger« in znan pod imenom — kavarniški tiger.

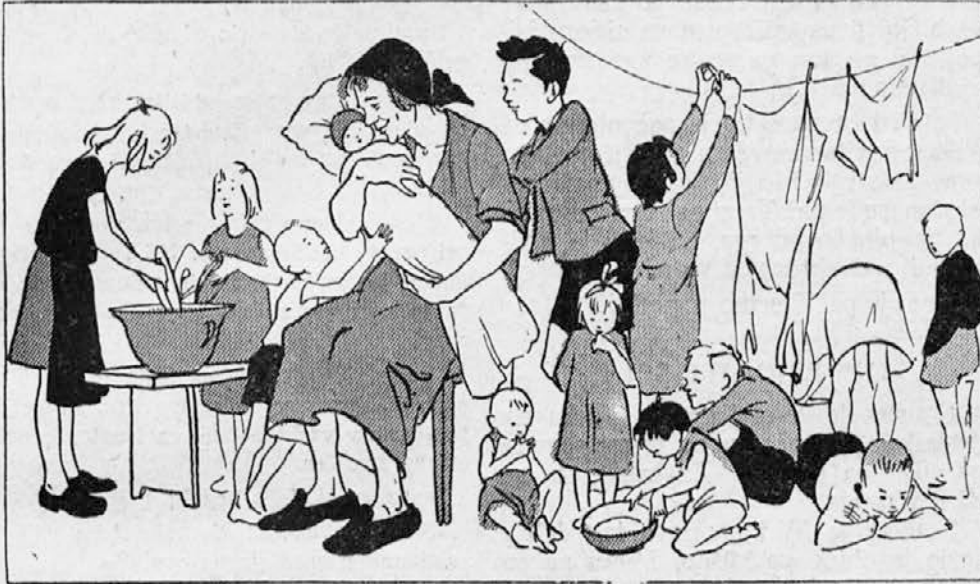
PODSTREŠNI JAMAR.

Montanist Vilko ni več bruc, ima že nekaj jamarske prakse, vendar je rad vežbal v podstrešju tehnike jamarske vaje in se prevrnil tako spretno, da si je zlomil roko. Kolegi brž po rešilni avto in v desetih minutah je bil v bolnišnici, kjer je prišel na vrsto v šestih urah.

Džungla sredi Ljubljane

Dve, ki ste obe za narod

Svečano pojedino so priredili v Ljubljani 60. materam, ki imajo po najmanj 13 otrok. Bile so to žene delavcev, malih obrtnikov, kniževnikov itd. —

Takozvanih »boljših dam« nisi videl med njimi. Kadar bo pojedina za dame, ki imajo po 13 cukrov vseh različnih pasem, takrat pa pridejo one na vrsto.

IVAN ROB: JETIKA

Po krivici se človeški rod bori proti jetiki. Ta boj je podoben neumnemu kmetu, ki pobije krta, ki ga zasledi na svojem travniku. Po pravici se vprašamo: odkod ta zatelebanost in z njo združena zloba? Vse to izvira iz nepoznanja koristi in dobrot, ki nam jih poklanja toli opljuvana jetika. Človeška omejenost, dasi je omejena, nima meja in v nebo vpijoča je nehvaležnost otrok tega sveta.

Da bomo lahko presodili kolikšna je ta nehvaležnost, pogledjmo kakšne so koristi, ki jih nudi jetika svetu, prav posebno pa nam Slovincem.

Ali ste že videli jetičnega človeka? Ste videli njegovo poduhovljeno telo, njegov marmornati, vseh strasti osvobojeni obraz in njegov transcendentalni,

kvišku hrepeneči pogled? Ali vas ni spominjal na asketa, ki je zavrnil vso nečimurnost tega sveta? Ali vam ni pri tem pogledu prišla pred oči podoba milega nam pesnika,

ki prebdi
vse noči
pod oknom svoje drage?

Ali se niste spomnili idealnega mladenciča, ki stanuje v podstrešju in je up naroda? Če torej vse to dobro in globlje pogledate, ali se vam ne rodi v srcu misel, da je jetika studenec pobožnosti, izvor idealizma in vir narodne zavesti? Vse te tri lastnosti lahko strnemo v eno in z mirno dušo postavimo aksiom: jetika je idealizem.

Zdaj šele se nam pokaže boj proti jetiki v vsej svoji grozoti, obenem smo pa odkrili povzročitelja tega boja: zatiranje jetike je plod brezbožne in materialistične dobe, ki sovraži vse, kar

je v zvezi z idealizmom. Gospodje, iztrebite iz naroda jetiko in iztrebili ste idealizem. Kaj pa je narod brez idealizma, je pa že večkrat pokazala zgodovina.

Mi Slovenci bi morali biti jetiki prav posebno in od srca hvaležni. Koliko kulturnih delavcev, koliko velikih pesnikov in narodno zavednih mož nam je dala jetika!? In taka nehvaležnost! Še več! Mi smo edini narod na svetu, ki si ga je izbrala jetika. Jetika je naša narodna bolezen, takorekoč naša narodna svetinja. Ali bomo še dolgo pljuvali na to svetinja???! Boj proti jetiki kaže pomanjkanje narodne zavesti. Pred vsem svetom nas je lahko sram!

Nikdar ne bomo mogli biti dovolj hvaležni našim prednikom, ki so imeli dovolj idealizma, da so z vso skrbnostjo gojili jetiko. Postavili so si trajen spomenik v obliki in v njih je lepo uspevala ta cvetka našega idealizma in narodne zavesti.

Gospodje, zdaj ob dvanajsti uri vam kličem: »Več jetike, več idealizma!«

V ta namen predlagam, da podelite jetiki častno občanstvo in v vseh mestih pa postavite spomenik neznanemu jetičniku.

Naše geslo naj bo: nazaj k jetiki!

Uradnikova tožba

Med Keribdo in med Scilo
hodim revež dan in noč,
z lončki prosijo me milo:
»Dajte dinarček v pomoč!«

Ker se revščina mi smili —
čutim jo na koži sam —
rad pomagam v hudi sili
in dinarček v lonček dam.

Kmalu dinar zadnji zgine,
piskerčkov pa vedno več
mi pod nos povešen rine,
z novci usmiljenje je preč!

Če pa jaz svoj pisker suhi
tiščal drugim bi pod nos,
mimo šli bi debeluhi,
lačen bi ostal in bos.

Ivan Rob.

VSE JE ISKALO

čestitega ljubljanskega meščana, zvestega čuvaja našega muzeja, slavnega Valvazorja, ki je na lepem zginil. Pa so ga našli! Ali veste kje? Pod Stolom! Učeni mož ni verjel, da mu v času stanovanjske krize zida hvaležni narod novo hišo, ko je vendar že z vsem preskrbljen, a mnogi drugi nimajo kam položiti prazne glave. Pa je gori pod Stolom sprevidel, da med veselimi planinci zamišljen mož nima kaj iskati in se je povrnil v Ljubljano dovolj zgodaj, drugače bi ga — šupirali. Valvazor pozna trobetno Zelenega Henrika in postave. Je sosed rdeče hiše.

VITAMINI

Na spomlad furt prporočajo različni doktori, ke se moremo hraniti samo s takšnimi trovami, ki majo pre precik vitaminov v sebi, kak so: regvat, repinč, šalota, špinača pa tak dale.

Čajt je zlato! Ke se pršpara na tofen zlati, pa ne treba kakšega imena gučati, el pa pisati celega, so dali robijašom numare. Se je bol ajnfoh, če paznik zove robijaša: Ti 5! Zütra greš na gauge, kak če bi mu reka: Vladimir Belobrkanović, zütra boš visa!

Na takši špajs so prišli tüdi vüčenjaki pr vitaminih, pa provijo: regvat ma vitamine C = črvi, špinača G = gosence, šalota P = pužeke.

K Mumlekovi Trezi, ki je negda, gdo je bila bojša pr nogah, ke še je ali ne poznala protina, nosla pošto po Babjen Rožiči, se je ovi den zglosa en brezposelni, pa jo je lepo prosa za jesti. Dobra düša, kak pač Treza je, mo je nametala puno skledo špinače, pa kcoj dola vejki falat krüha. »Tak le lepo se najejte, jas pa gren ticajt po vodo«, je rekla. Komaj pride nazaj, je bila skleda prozna, krüh pa si je ded pha v žep. Lepo se je zahvola, pa odiša.

Drügi den je Treza šla k sosedi. Da pa je lelo, kak zaj že duže, si je vzela marelo. Vüni si ga otpre nad glavoj. JoJ, da si toga nebi nigdor delala!

Najnok ji je cela glava bila zelena, kak če bi služila pri »Zelene kadri«. Gosta špinača se ji je cedila po ksihti, kak če bi joj ji najlepše prmazal zidor z žlicoj. Tü pa ton pa so se nazmes lepo vidli vitamini G.

Tisti brezposelni je pač nigdor ne šteja od vitaminov, pa jih je ne zna prav šacati. Gdo jih je v špinači zagledna, se je pač Trezi ne vüpa zameriti, ke bi špinačo povrga, pa jo ji je z vitamini red shrona v marelo.

Vsen je pač žmetno nagoditi!

NE BRIGAJTE SE!

Franček je kerlc ka pol, Micka pa dekke kak gartroža, samo penes nemata ne eden pa ne ovi. Zagledala sta se eden v ovega.

Franček je Micko sprava tak daleč, ke jo je obino pa küšno, Micka pa se začne nemilo jokati.

»Micika, Micika! Kaj ti je te zaj prišlo?«

»Lübleni moj, če pa ma se zaj mogla ženiti, jas ka kühati ne ven.«

»Joj Micika, zato se pač ne žalosti, saj neš mela kaj.«

OBISK.

Janez in Metka sta oženjena. Janez ima strica. Zakaj ga ne bi imel, saj ga imajo

tudi drugi, nekateri celo take iz Amerike. Pravijo, da so taki strici najboljši. Človek ima vedno upanje na kake dolarje, skoraj siguren pa je, da stric od tako daleč ne bo prišel na obisk.

Janezov stric pa je oddaljen borih 300 km od njega. Je premožen ter kot tak dober, kot gost pa vse prej kot zaželjen. Jutri pride.

Mlada zakonca skleneta komplot. Juha že pri prvem kosilu ne sme biti slana. Začela bodeta lep zakonski prepir, stric se bo vmešal in za to vmešavanje ga Janez porine čez prag.

Vse gre po programu. Stric je tu, juha neslana, prepir v najlepšem tiru, kakor je to včasih v vseh zakonih na tapetu, le stric ostane apatičen.

Janez ga skuša pritegniti.

»Stric, povej, ali ni moja žena najbolj zanikerna gospodinja na svetu?«

»Draga otroka, za telh par tednov, kar ostanem pri vama, se pač ne bom vmešaval v vajine prepire!«

OTROŠKO VPRAŠANJE.

»Mamica, ko je bil včeraj učitelj Perko pri nas na obisku, je poljubil sestro Milko.«

»Saj jo sme, ker se bo kmalu ž njo poročil.« — Janezek premišljuje nekaj časa, potem pa vpraša: »Mamica, ali se bo tudi naš atek kmalu poročil z našo kuharico?«

Obiščite

„Prekmurški teden“

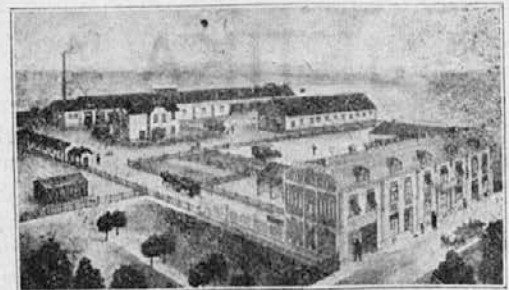
ki bo od 17. do 26. junija v Murški Soboti Udeleženci, ki prideje v Murško Soboto uživajo 50% popust na železnicah

Gospodarska, kulturna, prosvetna, sportna razstava i. t. d., veselični park, vse v lastnih zgradbah

Jos. Benko

Murska Sobota

tovarna mesnih izdelkov in konzerv
I. jugoslov. proizvodnja bakoov
eksportno podjetje

priporoča svoje priznane mesne izdelke in konzerve kakor: konz. šunke, jetrne in šunkove pastete, konz. gulaš, konz. hrenovke i. t. d.

Cene nizke, postrežba solidna! Zahtevajte cenike!
Prodajalne: **Maribor**, Glavni trg 16, **Maribor**,
Aleksandrova cesta 19, **Gornja Radgona**

Kinč nebeški**BLEJCI.**

bi radi posegli v svetovne dogodke na to vižo, da zgrabijo v svojo svetovno znano podobo raja vse svetovne diplomate in jih speljejo na otok. Saj veste, da je tam čudodelen zvonček, ki usliši vse naše prošnje. Vsak diplomat bo zvonil za mir. Če bo želel kaj drugega, ga Blejci ne bodo prepeljali čez vodo. Brihtni domačini računajo namreč s tem, da diplomati sicer znajo plavati v politiki, pa še tu zmeraj kdo utone, zato pa na jezeru ne bodo valovom kos. Blejci so sicer vroče krvi in jih vojska ne skrbi, ampak letoviščarjev ne bo in zaslužka, če se kaj vname. »Toti list« jim želi vso srečo z diplomati.

Mojster Jenko

»Pozimi sem v Ljubljani,
poleti pa na Bledu,
Doklér bo svet se sukal,
bo zame šlo vse v redu.«

BLEJSKA PODMORNICA.

— Hudirja, Amerikanci in Angleži pa nimajo sreče s podmornicami.

— Jo imamo pa mi več!
— Blejska baharija!

— Pa ne! Lani nam je utonil škropilni voz. No, ali ga nismo dobili iz dna jezera? Podmornice so pa ostale pod vodo. In kar je za Angleže morje, je za nas jezero.

GOSPOD MATEVŽ Z BELE

imajo v svoji fari precej trmastih kozlov in tudi nekaj nepokornih občinskih svetnikov. Ni jih bilo blizu ono soboto, ko smo sprejemali gospoda, ki komaj vsakih pet let prine-

se svoj blagoslov. Morebiti je prav po njihovi krivdi nastala velika zmeda, kajti mnogi odličniki z vso faro (brez občinskih odličnikov) so čakali pri tistem vhodu — kjer nihče ni prišel. Nerodna je ta stvar, še bolj je pa nerodno, da nekateri zaljubljeni pari za svojo vožnjo v zakonskih ojnica niso marali domačega žegna. Svojemu pastirju so se čisto izneverili, še bolj ko občinski svetniki. Ti vsaj birmo vežejo, kar je lepo od njih. Če nihče drugi, birmanci so jih gotovo veselili. Vesele ljudi imamo pa radi, v naših kisljih časih še prav posebno.

Dnevnik čednostne Rozalinde

1. I. 1939.

Graščakov Janez je najbolj zlati dečko pod soncem. Mlad, postaven, dobičkanosno posestvo, bogataš — ah! Ah! — Danes se je pojavil tu neki Dušan. To je največji idiot od Marsa do zemlje. Star, kilav, brezposeln, nemanič — joj! Joj!

3. I. 1939.

Graščakov Janez je res čeden. Le mladost, se mi zdi, ne bo držala. Izvedela sem, da jih ima že 42 let na grbi. Nič ne de! — Za ono pokveko Dušana sem izvedela danes, da ni star. Ima šele 28 let. Pa mladost ni vse!

5. I. 1939.

Janez pa res popušča. Danes sem opazila, da je ves sključen. Tudi kolena se mu že tresejo. Škoda! Oni-le revež Dušan pa je telesno le nekam dobro razvit. Tako-le v svoji sobi, ko dela proste vaje in piha, ko razgret žrebec, je videti res možat. Prav zares!

7. I. 1939.

Janez je baraba. Danes mi je prišlo na uho, da tisto posestvo sploh njegovo ne bo, ker ni niti graščakov sin, ampak se ga je ta samo usmilil, ker nima staršev in je bil brezposeln. Danes so mu odpovedali in gre lahko na prepih. Ta slepar! — Dušan pa kar preseneča. Zinka mi je povedala, da ni brezposeln, ampak da ima posestvo v velikem mestu. Tu je samo na oddihu. Oh, Dušan!

9. I. 1939.

To je višek. Báraba vseh barab, tisti Janez, je zapil vse svoje prihranke in nima prebite pare več. Škandal! Dušanček je vrigel poslednjo karto. Sam je povedal, da je večkrat milijonar. Oh, slast!

11. I. 1939.

Res, Dušanček je najbolj zlati dečko pod soncem. Mlad, postaven, dobičkanosno posestvo, bogataš — ah! Ah! — Danes je izginil odtod neki Janez. To je bil največji idiot od Marsa do zemlje. Star, kilav, brezposeln, nemanič — joj! Joj!

13. I. 1939.

Danes sem se poročila z Dušančkom.

IŽANSKA ŽLAHTA.

Francelj z Iga bi se rad oženil pa reče svojemu očetu: »Oča, jest se bom oženil z Erjavčeva Urška.« Oča mu ves zaskrbljen odgovori: »Ná-á, iz tista pa ne, al ne veš, da je tu Tvoja sjastra.« Čez nekoliko dni pride Francelj zopet k očetu z ženitbenim predlogom, rekoč: »Ker je Urška moja sjastra kot ste rjakli, se bom oženil z sosedovo Pjepco.« Oče mu še bolj razburjeno kot prvič odgovori: Jest néj mam nč pred tejm če se Ti ožejnš, ampak kakšna druga debod, sej Pepca je vndr tud Tvoja sjastra.« Sin gre ves potrč k materi in ji obrazloži svoje neprilike: »Mate, Urška, pravjo očā, da je moja sjastra, Pjapca prav taku, i tuk vndr ktera pa nej u naš vas?«

Mati ga hitro utolaži z obrazloženjem: »Preljub muj sin, Ti se kr ožen s Pepca al pa Urška, ker tej dvej nista Tvoje sjastre, ker tud dobru vajm, da Tvoj ate ni Tvoj ate.

Reci kar hočeš

in vendar dobiš po modi najlepšo svilo
v Trgovskem domu, Marlbor
in še modno knjigo zastonj

Imenitno bi bilo...

... če bi ljubljanske gospodične tako zelo ljubile Prešerna, kot ljubijo Williija Fritscha.

... če bi bil ljubljanski grad znotraj tako razsvetljen, kot je ob svečanah prilikah zunaj.

... če bi Ljubljančani toliko razumeli o politiki, kolikor govore o njej.

... če bi bila v Ljubljani vina tako dobra, kot so draga.

D. Goflja:

Maturantska

Sem maturant, en reven fant, končal sem šolo srednjo, bil sem gospod, a zdaj na kant prišel sem, revše bedno.

Odličen šolski dvanajst let sem bil obiskovalec, brezposeln zdaj učen sem cvet in intelektualec.

Nazaj ne smem, naprej ne grem, ker nimam niti pare, brez službe sveti Janez sem, ki jedel je — komarje.

Vse, kar premorem, je srce in jasni so možgani, a kaj bi ž njimi, kaj bi le zdaj, v dobi tej razdjeni?

Ko pa na trgu za din tri na prodaj že srce je, možgane človek pa dobi, prav tamkaj še ceneje.

Sem malo še na soncu bil, zdaj nimam barve prave, brez prave barve kdo dobil bi službe tokraj Save?

»Pa Kranjca bog ne zapusti, še manj pa maturanta,« vse, kar po koncu me drži, je — nova ta varianta . . .

Ljudska tiskarna

d. d. Maribor, Sodna 20

Telefon 20-92

Vam tiska vse, kar potrebujete. Postreže dobro, hitro in poceni

NESPORAZUM.

»Gospodična, preiskal sem vas temeljito. Ugotoviti pa nisem mogel ničesar, ker ste popolnoma zdrava. Lahko vam rečem: Vaše srce bi moral imeti.« »Gospod doktor, to me veseli, saj sem še — prosta.«

SKRBNJA MATI.

Mati hčerki, ki se je zaročila: »Tvoj Ivan je torej profesor matematike. Da bi se le vse dobro končalo, ko si ti tako nepreračunljiva.«

NAGRADE

Gospod urednik! Najprej Vas praf lepo pozdravim, pa prosim, ke nebi zamerili, ke Vam svetüvlen, kak bi Vi lahko otpravili eno vejko krivico.

Stejen eno pa ovo, pa najden, kak to zaj po celen sveti talajo nagrade. Ene mi jo dajo za to ke najviše skoči, drügemu, ke najbolj beži, pa keru najduže stroda. Fusbalisti dobijo za nagrado dükel, ki mu provijo pokal. Eden je doba zato, ke je odprja v banki kaso bres klüča za nagrado 5 let fraj kvantir v Lepoglavi. Nögda, gda smo volili na pečirkuglice je fsaki volilec doba pr enen gulaš, pr drügen vino, pr tretjen pa kovača, za nagrado pa je ša volit štrtega, ke so se ovi trije ne mogli švovati, ke bi blo kaj narobe.

Te so otpravili kuglice pa škotle, s ten pa tüdi gulaše pa vino. Škoda! V enen kraji sen pač še pr zadjih volitvah vida, ke se je čüda pijanih dedov držalo za plot pa nadüvalo no koz . . . o. Pa so ne pili, pač pa so jih prevožali okoli v tovornen avti, ki drgači sploh vozi vino, pa jin je to nastopilo v glavo, nadüvali pa so zato, da je vinski avtomobil le ne za telice prevožati, da jin te grotu hüdo.

Drli pa so se kak lintvori. Meli so praf, pa lahko so se drli, da so na papah ne meli brümbic, kak tisti dedi na plakatih. V avtomobil pa so jih naložili, ke so pokazali kak grejo volit korporativno. Vi morti ne vete, gospod urednik, ke tota beseda »korpo-rativno« pride ot prleške korpe. To se provi, ke so se pelali vküp, kak bi jih v korpo nabra, te pa lepo vün vsipa. No, tak so toti meli za nagrado samo morsko bolezni, da vino se je ne smelo točiti. Kaj se nesmi, se pač nesmi.

Ene cajtinge so tolale nagrade tistin ženskan, ki majo čüda dece. To je prav pa lepo! Ne pa je lepo, ke se nihče ne zmisi za nas boge moške, ke pri ten tüdi doprnesejo svoj tal. Dozdaj dobijo še samo nezakonski očetje za nagrado alimente, drügi pa figo.

Vite, za takše moške bi tüdi mogli negi raspisati nagrade. Kejko je takših dedov, ki majo čüda dece okoli, pa se ne zglasijo, tak pa bi le prišli na svetlo.

Zaj pa Vas praf lepo pozdrovnan Vaš Hanza.

SMOLA.

Neki mladenič je prišel k bogatemu tovarnarju.

»Gospod, prišel sem, ker vašo hčerko že dolgo ljubim. Prosim za njeno roko!«

»Ali dragi gospod, saj jaz sploh nimam hčerke!«

»Ah, tako, alj je to mogoče? Pa so mi rekli, da imate hčerko...«

KOLESA

in nadomestni deli

v najboljši kvaliteti po zmerni ceni

Obroki din 100.— pri

RADIO STARKEL**MARIBOR**

Trg Svobode 6 — Telefon 26-85

Micka in politika

— Moj Janez je cel Stalin!
— ???

— Povsodi pripoveduje, kako rad me ima, meni govori o ljubezni, ampak pred pričami podpisati pa tega noče!

RAZLOČEK.

Profesor zoologije: »Gospodje! Opica se razlikuje od človeka v bistvu le v tem, da ne more govoriti. Če pa bi na primer rekli orangutang: »Jaz sem orangutang«, bi bil že človek. Nasprotno, če bi vi gospodje ne govorili, bi bili samo civilizirani šimpanzi ali orangutangi.«

MIGRENA.

Jurček je prišel k Božu na obisk. Zvonil je, pa mu ni nihče odprl. Počakal je nekaj časa v veži. Medtem je prišla na tihem iz Božovega stanovanja neka gospodična, ki je hitro zginila na cesto. Jurček je zopet pozvonil in Božo mu je odprl. Jurček mu je rekel: »Pred četrt ure sem zvonil, pa mi nisi odprl.« »Nisem utegnil,« se je opravičil Božo. »Imel sem migreno.« »Sem jo videl sam,« mu je odvrnil Jurček, »imela je črne lase in rdečo obleko.«